

باشد هه قدر تو برای درک مکانیم استشار و سلط ظالم
و حرج از این بن بسترا دارند ؟ اینحالت که مسئولیت
عظیم قدر پیشناز مبارزه برای تشکیل نوک پیکان انقلاب از نظر
قرآن روشن میگردد .

۲- از حمله (يَغُلُونَ رَبَّا أَخْرِثُنَا مِنْ هَذِهِ الْقُرُبَةِ -
الظَّالِمِ أَهْلُهَا) چنین بر می‌آید که گروه ناتوان از
در روابط احتیاف و درک علل واقعی بد بختی، سنگینی
بار خشم و اسحاف را کامد . حرکت و ایمان زیان به
شکوه می‌کناید . اما در علت اصل آنها و همینی
قدر تدرک راه حرج از جنی احتیاف را عریان نموده اند
و تنها با ارادی این حمله سهم و کنی که - اهل
این سورمهای خالمند - (همه مردم فاسد و سرگردانند
یا : میچکرها رحم نمیکند) و جملات ابهام آمیز دیگر
کفايت میکنند . و تنها آن ولی‌ها و نصیرهای مورد
آرزوی ایس مردم هستند که میتوانند علل اصلی و راه
خرج از بس بسترا عذر تنان نهان دهند و آنان را
تبدب به " آتش‌نشان مبارزه " نمایند .

سو مناسب نیست که برای درک بینتر مطلب و هم -
جنین در راه مسئولیت صبه قدر اول مبارزه به کمانی از اولیا
عالی سرتیبه ایم توجه کیم . کمانیکه مستقبلاً از قرآن

بهرد اشتباهه و در آن روح فلسفه اسلامی منج میزند.
پیامبر بزرگسوار میگوید:

إِذَا ظَهَرَتِ الْبِدْعُ فَعَلَى النَّاسِ أَنْ يُظْهِرُ عِلْمَهُ وَ
مَنْ لَمْ يَفْعَلْ كَعْلَمَهُو لَعْنَةُ اللَّهِ . اصول کافی - جلد
اول صفحه ۱۰۴ (۱).

آنگاه که بدعاها پدیده میآیند بر عینده را نشند
است که رانش خوش را آشکار کند و آنکه نکند لعنت خدا
بسرا او بار . "البته میدانیم منظور از بدعت خروج و تخطی
از شیوه حق است. با مفهوم گرانشند "نیز قبله" آشنا
شد . ایم حضرت علی نیز پس از تصدی مقام خلافت سخنانی
برای مردم ایجاد کرد ماند . پیشوای بزرگ پس از ذکر
مطلوب مهتم درباره مسائل پیش از خلافت خوش دلیل
نمود و محرری قبول خلافت را چنین بیان میکند :

أَمَّا وَ الَّذِي فَلَقَ الْحَبَّةَ وَ هَرَّ النَّسَّةَ آنکه باشد
سوگند بخد اشیکه رانه را شکافت، انسان را خلق کرد
اگر آن گروه کثیر مردم حاضر نمیشدند و دلیل حجت

(۱) - محدث خاتم پیامبران جلد اول - مقاله "ختم
نبوت - مرتضی طبری - حسینیه" ارشاد و شرکت سهامی
انتشار. ص ۵۶۸

را بر وجود یاری گنده (ناصر) (رهبری مردم از رسان
که با آن گرفتار شده بودند بوضعیار لانه) نمایم
نمی کردند و هم چنین اگر نبود که خدا از روشن
ضمیران (علماً - رانشندان) مهد و پیمان گرفته
که در هر ایر اوضاعی که تحت آن اوضاع و احوال
ظالمن سیرو شوند و مظلومین از ستم متکران گرفته
بمانند آرام نشینند (معنی تحت الفظی - اینکه آرام
نشینند بر سیرو متکر و گرسنگی مظلوم از ستم او)
اگر چنین وظیفه ای را در حال حاضر احساس نمی -
کردم افسار شتر خلافت را رها نمکردم (بدست آمی -
گرفتم) و آب میدارم آخر خلافت را بکاهه اول آن (
مانند روز پدنیال آن نمیرفتم) چه خود بهتر
می دانید که دنیای شما برای من (جز برای این
هدف) از آب عطسه بسی هم بی ارزش تر است ۰ (۱)
علی را جز با قیام باین وظائف تکاملی که خود
او عملای نشان داده است نه میتوان شناخت و نه میتوان
شناشند .

(۱) قسم از خطبه شماره سه معروف به شفیقیه . نهج البلاغه
فیض الاسلام صفحه ۵۲

• قرآن و حس بینهایت طلب انسان •

قرآن انسان را موجودی بینهایت طلب و صاحب استعداد های بینهایت معرفی میکند . آرزوها و تضامن های انسان حد بقی ندارد . منتها اگر آرزو هایش برای صحیح افتاد از کمال و ارتقا سیر نمی گردند . و گرنه از انحطاط و سقوط ، قرآن این دو جنبه تضاد را در وجود آدمی با این آیه بیان میکند :

(سوره التین آیه ۵) لَقَدْ خَلَقَاهُ الْأَنْسَانَ فِي أَخْسَنِ تَقْوِيمٍ ثُمَّ رَدَّهُ نَاهٌ أَشَفَلَ السَّارِقِينَ . (قبله ترجمه کرده ایم ص -) بنا بد لائل فوق است که قرآن میخواهد دل آدمی را که محل آرزو های اوست اصلاح کرده و هدایت نماید . و از کسانی که را اندیاف را در بین گرفته اند بعنوان کسانی که دل آنها مریض است (فیں قُوِیْم مَرْضٌ) بیار می شود که از طریق سیر در آفاق و انس و مطالعه طبیعت و سرگذشت اجتماعات و علاج پذیر است (البته اگر بیه نقطه لاعلاج نرسیده باشد) . محل نفوذ شیطان هم دل آدمی است که وجد

دوم تفاصیر را در آنها غالب میگرداند و نابینهایت انسان را به سقوط میکند.

خلاصه اینکه از نظر قرآن، انسان سافر جاگاهی بینهایت است. چه مگر میبینم که قرآن بسیار انس نظیر وَ إِلَيْنَا تُرْجَمُونَ وَ إِلَنَّ اللَّهُ أَكْبَرْ ناگه دارد. بینهایت طلبی و نایستگی انسان نیز در بیرون راه از همین جا نمیبیند. اما این جاده یک طرفه نیست. شیطان سعی میکند جهتگیری روندگان بسوی بینهایت اعلی را درجه تحریف نموده و بسوی خود بگرداند.

آنچه اکه قرآن میگوید؟ شیطان بشما مدد فقر مدهد (تبعتی از او به سکوت شما انجام بر قات کند منظمه از "شما" جمع است. یعنی تائثیر تبعیت شیطان در جمع) و به فحشا و زشتکاری امرتان من کند و (در حالیکه) خدا به بخاشیش و آمرزش از جانب خودش و برتری را دن (تکامل و اکمال) مدهد (انجام خواست خدا باینها منجر نمود) و خدا وسعت رهند را نیست (انسان را در راه رهه تنگی خود نگردد و امکانات را با وسعت لازم در برابر او نمایند و با وسید ان مدهد والبتة به کشش های انسان و اعمال

او آگاه است) . " (۱)

و در جای دیگر:

"و.... و (شیطان) گفت حتیماً بخش (سهم و -
جای) معین در بندگانتر را بخود اختصاص میدهد
(اشاره به کشتهای اجتناب ناپذیر وجود انسان) و
سلاماً آنها را کمره کرد و هارزو من اند از مردم و تحت
اوامر خود در میآورم شیطان وعده به آنها
میدهد و آرزومند نیان میسازد . ولی وعده شیطان حمز
فریب نیست . " (۲)

منظور از آرزو در اینجا همان بینهایت طلبی و
حرص و آزمایشی ناپذیر نفر انسانی است که وعده های

(۱) - الشَّيْطَانُ يَعِدُ كُمُ الْفَحْشَرَ وَيَا مُرْكُمْ بِالْفَحْشَرِ وَ اللَّهُ
يَعِدُكُم مَغْفِرَةً مُنْهَى وَ فَضْلًا وَ اللَّهُ وَابِعٌ عَلِيمٌ . بقره ۰ ۲۶۸

(۲) - . . . وَ قَالَ لَا تَخْدَنْنِي مُرْءُ عَبْرَكَ تَصْنِيَا مَفْرُوضَا وَ
لَا فَلَنْهُمْ وَ لَا يَنْهُمْ وَ لَا مَرْتَهُمْ فَلَمَرْتَهُمْ أَرَادَ الْأَنْعَامَ
وَ لَا مَرْتَهُمْ فَلَمَرْتَهُمْ خَلَقَ اللَّهُ وَ مَنْ يَنْهَا زَيْنَ الشَّيْطَانَ وَ لَنْتَهَا مَنْ

وَنِي اللَّهُ تَعَالَى خَيْرٌ خُشْرَانَا "نبینا" . نسا ۰ ۱۱۸

(۳) - يَعِدُهُمْ وَ يَنْهَا مَنْ وَ مَا يَعِدُهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا غَرُوراً

نیاه ساز شیطانی زیرینای آن است. همین آرزوهای شیطانی و انحطاطی است که علی بن ابی طالب (ع) رائماً از آنها پار میکند و در دعاهای خود از شر آنها بخدا پناه میبرد. منحصراً در در دعای کعبه میفرماید:

”خدا ایا بدیهای فراوان دارم بدی حالم از حد
درگذشته اعمال ستوده ام بس ناجیز است و مشکلات موجود مرا از
فعالیت بازدارشته است. خدا ایا آرزوهای دور و دراز مرا از بیوه و بیها
مکروه ساخته دنیا با ظواهر فریبند، اش (به نعمت پوئالیش) و نعم
بوسیله خیانت خود (سرکش و تجاوز از حد وسیع) و درازی آرزوی
من مرا گول زده است.....“

از طرف ریگر آیات بسیاری از استعداد و بینهایت انسان در نسخه طبیعت صحبت میکند. که نیان از جنبهٔ مثبت بی نهایت طلبی انسان است.

”إِنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا“ (۲۰) (۲)

- (۱) - اللَّهُمَّ عَظُمْ بِلَامِي وَأَفْرَطْ بِسُوءِ حَالِي وَتَصَرُّتْ
بِسْتَ لَعْمَالِي وَقَعَدْتَ بِسْ أَغْلَالِي وَحَسَنَتْ عَسْنَ تَفْعِيلِي
بُعْثَدْ آمَالِي وَخَدَعْتَ بِسْ اللَّهُنَّا يَغْرُورُهَا وَتَفْسِي بِعَنَائِهَا.
(۲) - قبل اذ راین زمینه آیات را مورد بحث قرار داده ایم.

علتی بس اینه طائب (ع) میفرماید :

آیا جنین می پنداری که عنصر ناجائز و کوچکی
هستی در حالیکه عالم بزرگ در وجود تو پیجیده شده
است . (۱)

"قرآن و پرسش"

رجوع نمود به کابه‌سای راه طی شده (۲) و سوالات
خدا در اجتماع (۲) و سوالات درس دینه اری (۲) –
عنق و پرسش (۲) قسم پرسش .

"هدف انسان"

سابقاً گفتیم که از نظر علم هدف انسان نمیتواند آن
چیزهایی باشد که در مورد حیوانات هم طرح است و انسان
در طی تکامل خود آنها را پشت سر نهاده است . هدف
انسان را باید در میان خصوصیات ویژه او جستجو کرد .
اجتماع انسانی باید طوری بنادرد و شرایطی ایجاد
شود که انسانهای با خصوصیات ویژه تکاملی نمایند

(۱) - آنکه جرم صفتی و فیله انتقامی اعالم الکبر .

(۲) - از آثار مهندس مهدی بازگان شرکت سهامی انتشار .

در آن زندگی کشند و هر روز بینشتر از پیش مصحابای خصوصیات گردند.

بعارتر یکر دائماً در حیات تکامل و ارتقا بمراد
بالاند در کسب خصوصیات ویژه خود باشند. البته
خوانند و خود اذعان را دار که دیگر بینشتر از آین هر
بیه گفته شود نامفهوم جلوه میکند. زیرا باتکا علم و -
دانش امروزی نمیتوان زیاده از آین در این باب بحث و گفتگو
کرد. اما مطالعه منحنی سیر تکامل بشری نشان مدهد
که هدف انسان حیز تکامل چیز دیگری نمیتواند باشد.
علم این منحنی را از چندین میلیارد سال پیش (تقریباً
۱۱ میلیارد سال قبل) شروع کرده و تاکنون آنرا رسم
میکند. قرآن منحنی را از گذشته بینهایت دور شروع
کرده و نا آینده بینهایت اراده میدهد. (وَإِن
اللَّهُ أَكْبَرُ - وَإِنَّ اللَّهَ تُرْجَمُونَ) حاصل آنکه
انسان از نظر قرآن بسی هدف و بسی مقصود نیست ا و
محصول تصادر نمیاند. بلکه محصول اراده خدا و در حال
حرکت بسوی خدادست. (۱)

(۱) آیا تحلیل مادی صرف میتواند بدون برخورد به
ناقض لاینحل در این باب سخن گوید؟ حکونه؟ جواب را در کتاب
چهارم (جهان سه عنصری) خواهیم داد.

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِأَعْيُنٍ — آیه
وزین و هر آنچه میان آنهاست (آفرینش) را بهدف
و بس مقصود (بشوخت) نیافریدیم سوره آنها .
آیه ۱۶ .

قرآن در استدلال خود ابدی " بسیک فلسفه " اسکولاستیک
نمیخواهد روی ذهن تکیه شود . بلکه بر عکس با وجود
آنکه منوشت آتش انسان شهود ننمایش دلیل آنرا بر
سرگذشت کامل او وصل کرد . و سپس شخصی وجود او
را در آینده رسم میکند ، تا معلوم گیرد که انسان به عنان
دلیل که در گذشته راه کمال را بیصوده است در آینده
نیز چنین خواهد بود . هر چند که ما نتوانیم
کیفیات بعدی جریان را درک ننماییم .
سوره حجج آیه ۵ .

سوره هود آیه ۷ : قبلاً در صفحه ۸۰ معنی گردیدیم .
سوره مومنون آیات ۱۱ - ۱۲ .
سوره یعنی آیات ۷۷ تا آخر .

ترجمه سوره یعنی آیات ۷۷ تا آخر : " آیا مگر انسان نی -
بیند (فکر نمیکند) که ما او را از نطفه آفریدیم .
(و درباره هدف نهایتی) بد شخصی و خصوصی آشکار بر -
میخورد . او در حالیکه خلقت خود را فراموش کرده .

برادر ما مثالی میزند (که مگر واقعاً قیامتی وجود دارد ؟ چگونه مکن است ؟) جهه کس میتواند که این استخوان پوسیده را زنده کند ؟

در اشاره های قرآن بدوران جنین جهت اثبات وجود مراحل بروت رو عالیتر آیند، نکات مهم نهفته است. از حمله اینکه هدف انسان نمیتواند در محدوده تنگ هدفهای حیوانی محصور باشد، جهه وجود نایلات عالی و صفات ویژه انسانی ما را برآن میدارد که فرض بالا را طرد نمائیم. همانگه جنین بعدها وجود اعضاء و جوانح مخصوص نمیتواند مناسب و خلق شد. جهت صحیط تنگ رحم مادر باشد. مگر صحیط تنگ شکم مادر پا لازم دارد ؟ بچه کجا میخواهد بدور ؟ مگر شکم مادر دست میخواهد ؟ گوش ره میخواهد ؟ با توجه بانگیزه های عالی انسانی معلوم میشود که انسان در حال پرورش و آمارگیری برای مراحل عالیتری است. آلسین کارل در این باب چنین میگوید :

“ . . . بخاطر راسته باشیم که انسان واحدی است نیمیش ز آب و گل نیمیش ز جان و دل . بنابراین نمیتوان او را سطور کامل در چهار بعد فضا و زمان درک کرد . ”

زیرا آن نیمه دوم بعنی شعر و رق انسانی گرچه در
اندام ما فرار دارد ولی در عین حال در باله اش بخیاج از
این جهان ماری کشیده میشود .^(۱)

قرآن خطاب به کسانیکه بشر را بس هدف و بی مقصد
فرض کرده اند میگوید که این منتهای ساده اند پیشی و
بس توجیه شما نسبت به عشق جریانات حوار است
که از نهایت و سرانجام آنها غافل مانده اند :

”نهایا هشی از وظایع زندگی دنیا را میدانند (علیstan
بسیار سطحی است .) در حالیکه از نهایت آن غافل هستند .

....

”آیا پیش خود فکر نمیکنند که خدا آسمانها و زمین و
آبیه طبیعت آنهاست (آفرینش) جز بحق (امری
است واقعی نه ذهنی با بنیادهای استوار و سامان یافته)
و برای سرآمد معینی نهایتی نهاده ؟ با وجود این (با وجود
 تمام جریانات عینی دال بر این واقعیت) مده زیادی
از مردم ملاقات پروردگارشان کافرند (۲) . (از این

(۱) - کتاب نهایش - نوشته آلکسیس کارل ترجمه دکتر علی
خریعتی - شوکت سهامی انتشار ص - ۰۸۰

(۲) - روی ملاقات خدا نکیه شود این همان هدف
حالی بنهایت است .

جز ریانات در "میشوند و بتفکر نمی پرد ازند" (۱) (۲) مثال دیگر:

"بدانید این است و جز این نیست زندگانی دنیا (از نظر کسیکه لعنتیار بهدف عالی ندارد) جز بازی و هوس رانی، خود آرائی، فخر فروشی بهم ریگر و بول پرسنی و سابقه افزایش در مال و فرزند (۲) جز دیگری نیست همانند بارانی که در پس آن نباتی صورت دارد و کفار را (حق پوشانی که با وجود قدرت درک و اندیشه، توجهی به جریانات عینی در طبیعت ندارند) به شکفس و امیدارد (دیگر بر اجل پیشین نبات ابد ای فکر نمیکند) اما سپس بحکم قانون لاخشک شود و زرد گردد و کویده شود (از نظر یکفرانسان سطحی و کسیکه نمیتواند مراعل روز را بینند گیاه در این مرحله از بین رفته است، در حالیکه جنین نیست) مثل انسان هم همینطور

(۱) - تَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا هُمْ عَمَّا
الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ - أَوَلَمْ يَتَكَبَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ مَا خَلَقَ
اللَّهُ الْشَّمْوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا تَبَهَّمُوا إِلَّا بِالْحَقِيقِ وَأَجَل
مُسْتَقْبَلٌ وَلَنْ كَثِيرًا" مِنَ النَّا بِإِلَيْهِ وَرِتَهُمْ لِكَافِرُونَ (روم آیه ۴۰)

(۲) - در اینجا "اولاد" ناینده قدرت و نیروی "جمعیت" است که در بسیاری از سیستم ها تعداد جمعیت زیر فرمان مورد نظر نیروی حاکم میباشد.

است مراحل دیگری در انتظار است، همچو جهیزی از بین نخواهد رفت) برای کفار در آخرت عذابی سخت و برای مؤمنین بخشش و مغفرت و رضا پس خداست و زندگی دنها (برای کسانی که نمی‌اند بینند) جز فربود جهیزی نیست (چنانکه برای تحریکون صرف چوب در آب نمک است و پنکه‌ای که بر سر می‌پرخند دامنه است) (۱) واقعاً با یک دنها لعجاظ روسرو مشویم وقتی می‌بینیم که قرآن با رون دنیا می‌کن خود چگونه برای نبات، گذشت و حال و آینده‌ای قائل است و از این رهگذر است که برای انسان نیز آینده‌ای را در سطح عالیتر ترسیم می‌کند مگر در کتابهای دیالکتیکی برای نشان دادن تغییر تکاملی جهه مثالها و نمونه‌های را ذکر می‌کند؟ واقع‌جای تائید است که موافقین و طرفداران قرآن ردیبه برای افکار دنیا می‌کن و دیالکتیکی می‌نویسد و دیالکتیسمیها قرآن را کاپس جاد و دگم می‌پندارند.

(۱) - لَقُلْمَنُوا أَنَّا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعْبٌ وَ لَهْوٌ وَ زِينَةٌ وَ تَفَاهُّمٌ وَ كَثَرَ فِي الْأَمْوَالِ وَ الْأَوْلَادِ كَثُرَ عَبْدٌ لَعْبَ الْكُفَّارِ رَبَّاتُهُ شَمَّ يَهْيَمُ فَتَرَيْهُ حُصُورًا شَمَّ كَوْنُ حُطَاماً وَ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَ مَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَ رِضْوَانٌ وَ مَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا شَاعُ الْغَرَوْرُ (حدید آیه ۱۴)

حاصل آنکه اگر انسان بسی هدف و بسی مقصود رها
شده باشد از نظر قرآن زندگانی و حتی دستگاه آفرینش
جز شوخی و بازیچه چیزی بگردی نمی‌تواند.

اما کدام متغیر میتواند دستگاه آفرینش را شوخی
و بازیچه تلقی کند؟ (۱)

سوره قیامت آیه ۳۶، آیتی است که انسان را آن پنجه مددی...
سوره انبیاء آیه ۱۶: وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
لِغَيْرِهِنَّ.

از نظر قرآن برای سنجش اعمال ملاک و معیار واقعی و
عینی وجود دارد. ملاک استوار و حکم. ملاک مزبور
همان راه تکامل و راه حق است. تنها اعمالی در پیشگاه
خداوند و در دستگاه خلقت مورد پذیرش قرار میگیرند (۲).

(۱) - بحث بیشتر در این مورد در کتاب چهارم انجام
خواهد گرفت و در آنجا نشان خواهیم داد که عدم قبول هدف
برای تکامل و بطور کلی برای آفرینش چه تناقضات لایپنحلی
در تفسیر و تبیین جهان به صراحت دارد.

(۲) - مورد پذیرش قرار گرفتن اصریست واقعی و طبیعی
نه خیالی و قراردادی یعنی علی که در راه تکامل
نباشد. جراحت نشان ندارد و این همان قبول نشدن
عل و تباہ گردیدن آنست.

که در راه خدا (در راه تکامل انسانها) انعام گیرند.
نه اعلیٰ که در تکامل موثر واقع نمی‌شوند . هر چند
هم بظاهر نیک باشند .

مثال ۱ : سوره "سورة آیه ۵۳ و ۴۹" : قُلْ آتِقُوا طَعْنًا أَوْ -
كَرْهًا "لَئِنْ يُنْهَىٰ عَنِّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا" فاسیقین (۵۲) .
وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ يُقْدِلَ مِنْهُمْ تَفْعَالُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ
وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَأْمُشُونَ الْقَلْوَةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَىٰ وَلَا يُنْفِقُونَ
إِلَّا وَهُمْ كَارِهُون (۵۴) .

در اینجا مخاطب منافقین کافرند . برای درک معنی
آیه نخست باید معنی منافق و کافر معلوم گردد .

منافق از نظر قرآن کس است که میان اعتقادی که ادعای
دارد و عذر او حدایت موجود است و ضمناً تمامی
منافقین در یک صورت قرار ندارند . کمیکه دم از مبارزه میزند
ولی در عذر حاضر بگذشت فد اکاری نیورده حصارت لازمه را
در حیل شکلات از خود نشان نمیدهند و در واقع فقط
حروف مبارزه را میزند منافق است (این نوع افراد زیادند
بخصوص در میان فشرهای متوجه جامعه) و همینین کس
که آنها نه با مفاهیم عالی انسانی بازی میکند و طوری
سخن میرواند که برای یک تنفس ناظر نباشند آنها حنایت که
گوشی بزرگترین انقدری جهان لب سخن گشوده

است اما در عذر دشمن خونش هر انسان و هر عمل انسان است، جنین شخصی نه زمانی است (۱) . اما از نظر کیفی با آن مخالف که قبل از این از آن بسیار کردیم اختلاف زیادی را دارد . اوّلی قابل هدایت است و قرآن اکیداً رستور به هدایت آنها میدهد (منتها با سبک خاص و روش مخصوص) . دوّمی جزو آنکه سلاح و برق شخصی جهیزی سرض نمیشود (جَاهِدُ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَ لَعْنَظَ عَلَيْهِمْ - با منافقین و کفار حساب کن و در برابر آنها شد تعلیم نشان بده سوره نوبه آیه ۷۳) کافر : در قرآن به معنی پوشاننده آمد . است (کَفَرَ عَنْهُمْ سِيَّئَاتِهِمْ . . . آیه ۲ سوره محمد) کس که آگاهانه بر روی حقایق پرسد . میکشد . کافر نامید . میشود (تفسیر سوره نوبه) .

مناقف، کافر، کس است که آگاهانه در روئی میکند . اینک بینیم منظور از آیات ۵۴-۵۵ سوره نوبه چیست ؟ آیات فوق با در نظر گرفتن آیات ماقبل درباره منافقین کفار است " بگو انفاق کنید - خواه ناخواه هرگز از شما پذیرفته نخواهد شد (این قانون خلق است) چه شما قوم فاسق هستید . (فاسق بعضی کس که آگاهانه

از راه کمال منحرف و خاج شده است) (رجوع شود به صفحه ۱۰۱ تفسیر پیروتی از قرآن جلد ۱، تفسیر آیه «اَنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَخِبِي» ۰۰۰۰).

انفاق
آیه بعدی علت عدم پذیرش کفار مخالفین را روشنتر بیان میکند:

«آنچه مانع از پذیرش انفاق آنها شد» نیوی مگر اینکه بخدا و رسولش کفر و نهند (بر روی حقایق آشکار پهلوه اند اختند) و نماز را مگر با سی میل هجای نمایند و با نوعی کراحت انفاق کردند.

(اندکی فکر کنید حداد آیه را در زمان خود مان بخوبی خواهید فهمید که چگونه عده‌ای برای تعییف مردم و برای رسیدن به هدفهای حیوانی خوبی نماز میخوانند و همین باصطلاح پولهائی خوب نیستند) ملاحظه میشود که صرفاً را درن پول آنظمه که سلمانان دکم خیال میکنند کافی نیست بلکه باید عذر در راه خدا و در راه تکامل اجتماع باشد.

مثال دیگر سوره توبه آيات ۱۰۸ و ۱۰۲: وَ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا "ضراراً وَ كُفْرًا" وَ تَفْرِيْقًا "بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ" إِرْصَارًا "لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ وَ مَنْ كَفَرَ وَ لَهُنْ لِفْلِقٌ إِنَّ أَرْذَنَا إِلَّا الْحُسْنَى وَ اللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ (۱۰۲)

لَا تَقْعُمْ فِيهِ أَبْدًا وَلَتَجِدَ أُسْرَاعَنِ التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ تَعْمٰمٌ
أَحَقُّ أَنْ تَقْوَمْ فِيهِ لِرْجَانٌ يُجْبِونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ
الظَّاهِرِينَ (۱۰۸) .

در آیات فوق صحبت از سجدی میشود که کفار بنا کردند
اند ناحدمه و آسیب بحق برسانند، روی حق سرپوش
گذارند، هیان مومنین تفرقه بینند ازند . و بطور کلی
آنها را پاییگاهی برای مبارزه با خدا و رسول او -

(انعطاط جامعه) قرار دهند و آنوقت قسم پار میکنند که
این کار حجز برای نیت خمیر و پیشرفت مردم انجام نگرفته
است دستور داده میشود که هرگز در چنین بناش
نباشد گرد هم آفید و در آیه بعدی از سجدی
پار میشود که برای خدا و در راه خدا (۱) (برای قیام
به کارهای خدائی و هدفهای تکاملی اجتماع) بنا میشود
و قرآن دستور میدهد "حق" اینست که چنین سجدی
مورد توجیه قرار گیرد که در آن مردانی که خدا
را درست دارند و مخواهند پاکیزه شوند (تکامل یابند)
گرد هم میباشند و خدا پاکیزگی جویان را درست دارد .
(مشیت خدا بر تکامل است .)

دنیاگه آیات بسیار جالب است و در مباحث بعدی تفسیر خواهد

(۱) - ضمناً معنی صجد در اسلام را باید در نظر داشته باشیم.

شد .

پس سیمین خوبی و بدیعه راه هدف انجام آن عمل
شخص میکند، نه نفس عمل (إِنَّمَا الْأَفْعَالُ بِالنِّيَّا تَهْرِلُ
عَلَيْهِ الْاسْلَام) .

مثال دیگر : سوره نسا آیه ۷۱ :

آیه ۷۱ بطور صريح از دونوع جنگ صحبت میکند -
جنگ در راه خدا (در راه تکامل انسان) و جنگ در راه —
طغیانگران (۱) (طغیانگران علیه تکامل = مهد تکامل
وانحطاط) و در آخر آیه نکست باطل و
ظرفداران انحطاط (یاران شیطان) را حتمی میداند هر
چند که ظاهرا "قوی باشند .

حق و باطل نسبی و مطلق

از نظر قرآن موافق راه تکامل بر حسب زمانها و مکان
های مختلف متفاوتند و بهین دلیل آنانکه مردم را از پیشون
راه خدا باز میدارند و در سر راه تکامل سد و مانع ایجاد
میکنند بطور عام و مطلق ذکر نشده‌اند (بَعْدَ وَنَعْنَ
سَبِيلِ اللّٰهِ - سبیل با الـ و لام تعریف نشده است) .
علاوه در شرایط خاص موافق و سد ها متعددند، اما سد

(۱) - طغیان = طغیانگر .

و مانع اصلی هکی بیش نبیست و آن مانع است که بقیه موانع
و سندها شروط بوجود همان مانع است و ادامه را به
تکامله منوط بنشکستن نمود و مانع اصلی میباشد و بس در
افتادن با موانع و سندهای فرعی جز انلاف انسانی و
هدر دادن نیروها چیزی بگردی محسوب نمیگردد . وظیفه
اصلی ورسالت تاریخی هر سلطانی همین است که ستد
اصلی زمان خود را بشناسد (لزوم کسب تفکرات علمی در
شنایخت جامعه) و در شکستن آن و در گشودن راه تکامل
انسانها از همیع تلائی فروگذار نکند . بسراحتن ستد و
مانع اصلی راه تکامل بشریت و ایجاد شرایط مناسب
جهت رشد و تکامل خلق ، اینست وظیفه ورسالت تاریخی هر
سلطان معتقد و عامل به اصول قرآنی . در این سوره
حد پیش نبوی بسیار پس ارجمند درست است که میگوید :

“آنجا که روا مر واجب الاحترام جمع میشود باید
از کوچکتر بخاطر بزرگتر صرف نظر کرد ” (۱) این
اثیر که رز النهایه ” این حد پیش را نظر نمیکند در توضیح
معنی حد پیش میگوید :

“اگر چیزی باند که در آن فایده جمیع و زیان نهاد
بلطفه منفعت جمیع بر زیان فرد مقدم است ”

(۱) - راز اجتماع حرمان طریقت الصفری للگبری .

(۱) - استباط این اثیر از حدیث کامل "بِحَسْبَدِ و
حالت خاصّی از مفهوم عام حدیث است.

علیهذا روش میشود که هر کس که هرگونه توانا-
نی و استعدادی در طریق درهم شکستن وضعیتم بار
موجود رارد، مکف و مسئول است تا از آن در این راه
استفاده کند . داشتن هرگونه انتقام و گرفتاری ریگر
نیز از اورفع نکلید نمیکند . چرا که " منفعت جمع "
و پرداختن به کبری (مانع اصلی ، در اصلی ، راه
چاره اصلی) مقدّم است.

مطلوب بالا از مفهوم عمل صالح در میابد . در بیشتر
آیات ایمان و عمل صالح با هم آمد . و در آنجا که
ایمان تنها ذکر نده برای آنست که ایمان خود منشأ
عمل میباشد و با توجه به آیات ریگر مقصود همان عمل
صالح است . چنانکه در صفحه ۹۶ هر توی از قرآن
جلد اول آمده است :

..... در بیشتر آیات ایمان و عمل صالح به این
آمد . و در آنجا که ایمان تنها ذکر نده برای آنست
که ایمان خود منشأ عمل میباشد و با توجه به آیات ریگر

(۱) - رَإِذَا كَانَ أَمْرٌ فِيْهِ مُنْفَعَةٌ وَمُنْفَرَةٌ عَلَى الْخَاتَمَ
مُنْفَعَةٌ مُنْفَعَةٌ الْعَامَةَ .

مقصود ایمان عل صالح استه نیز برای انجام عمل شایسته و مناسب هنرمندی و موقع شناسی بیش از اصل ایمان من باشد . چنانکه آب خود "منها" کیا و درخت است ولی هرگیاه درختی بمقیاس سرمایه و کوشش ارزش ندارد و مناسب با محیط نیست . هر عل صالح باید از جد "ایمان باشد ولی ایمان تنها عل صالح نمیگردد . چون صلاحیت و تناسب امر نسبی وجود با مقتضیات محیط است . چه بسا عل نیک و خود بخود پسندید ، است ولی صالح نیست (چنانکه مورد من به مقتضای ایمان مالی برای خیرگار میگذارد و در راهی انفاق میگذرد . با با آن ساخته ایمان محالی برای میگذرد که مناسب با محیط و مقصود نیست) ایمان درک نقشه سعادت فرد و اجتماع است - عل صالح آن است که فرد و اجتماع را برای رسیدن بآن آماره و نزدیک نماید ، ارتباط با سرچشمه "خیر و رحمت است که از آن خبر و رحمت در قلوب و نفوس مستعد جاری میشود ، و از آن بالستانهای بشره آور اعمال صالح باید بروید ، اعمال صالح که رشته ایش بر منابع ایمان باشد و گرنگ روابط و بقا "ندارد . . . در سایه ایمان که تنها عل صالح و محرك استعداد را و موجب این تعلق‌گذاری است بیش از هر چیز "آخرت سرچشمه های طبیعت جاری میشود و سرزمین دنیا که حاشیه

بیهود است آبار میگردد و منابع حیات در دست روحانیون قرار میگیرد
جهه دنیای فقر و ذلت نمی تواند مقدمه آخرت ثروت و عزّت گردد .
قرآن بطور کلی درین آیه شرایط پیشرفت و صعود بالا را
عط نیازمند میداند که مناسب با شرایط و براساس فکر و تئوری میتوانی
بر تکامل انسام گیرد :

* کسیکه غلبه میخواهد پس غالبیت مطلق از آن خدا است، سخنان
پاک (افکار میتوانند بر تکامل) بسوی او بالا میروند (پیروز میشوند)
و آنها را عمل صالح (۱) (عمل مناسب با شرایط) پیروز میگرداند و
کسانیکه نیز نگهای بد میزنند (نیز نگهای خوب هم وجود دارد) برای
آنان عذاب سخت وجود دارد و نیز نگهایشان نابود شونده است . (۲)
(۳) (ایه فون را با در نظر گرفتن آیات ۲۴-۲۵ از سوره "ابراهیم"
و هم چنین با در نظر گرفتن مفہوم گلکه " از نظر قرآن معنی کرده
ایم که بعد از آیات مذکور در فصل مریوط تفسیر خواهند شد . در فصل
"زیر بنای حیری تکامل و نقش اراده انسانها " . قرآن برای نشان
دارن عمل صالح و مناسب با شرایط و ایجاد مرز بین عمل اصلی که
متوجه شکستن سد آصلی است و اعمال حاشیه در سوره توبه آیات
۱۱ و ۲۰ و ۲۱ تواهد فوق العاده مهی ارائه میدهد . رجوع شود

(۱) صالح - مناسب جمی

(۲) فعل ضارع بکار رفته است .

(۳) مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْمُرْزَةَ فَلْلَهُ الْمُرْزَةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَضْعَدُ الْكَلْمُ الطَّيِّبُ
وَالْعَنْتُ الظَّالِمُ تَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَعْكُرُونَ الشَّيْقَاتَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يَنْهَا . فاطر - آیه ۱۰

به تفسیر نماره ۳ سوره نبیه.

کارهای فرعی تنها زمانی مفیدند که لزوم آنها در پیمودن راه اصلی آیات نمایند باشند اما مطلب مهم و اساسی اینست که راه نکامل بخودی خود پیموده نمیشود و همچنانکه گفتیم این از آنها هستند که باید باید امر بزرگ اقدام کنند . تزار بین راه خدا و راههای نمایند آن تزاری نیست که بخودی خود با مبالغه حل گردد .

نبیه^۱ اصول حل این تزار طریق جنگ است، از نظر قرآن اجتماعی که در انحطاط دست و پا میزند اجتماع انسانی نیست، بلکه اجتماعی است حیوانی که متصربین اصول ایجاد آن کسانی هستند که سد و مانع بر سر راه نکامل گذاشته اند .

مسئلیت اصول نیکستن آن هم بروش آنهاست است که ببعد النی و کلیه مفاسد و بد بختی های ناشی از وجود سد اصول را درک کو، و پا در در را آنرا را را میباشد . (۱)

امین الہیم که بر اساس استشار و حذیانه خلقها بوجود آمد، است سد اصول نکامل بشریت در صرفاً است . وظیفه^۲ تاریخی هر مسلمانی در صر کونی شک نم این سد اصول است و هر عملی جزو این در عدار اعمال حائیه ای و فرعی بوده و در نهایت بی نتیجه

(۱) آیات ۱۷، ۱۶، ۹۵ و ۲۵ از سوره نسا^۳ که قبله^۴ (صفحه ۱۱۵)

تفسیر شده اند حتماً مطالعه شود . همچنان خطبه حضرت علی راجع بوظیفه^۵ را مشنوندان در صفحه ۱۱۹

و بین اثر و ظلم بخود و با جمیع محسوب میگردد .
جنگ در راه ایده آلهای بشوی و نجات انسانها، جنگ بود و نبود است .

جامعه انسانی تنها بشرط نابودی باطل و کسانیکه سنگ بر سر راه تکامل میاند از نه وجود پیدا میکند . پس در جنگ بین حق و باطل مسئله وجود حل میشود . بدینه است تنهای انسانی قادر بحل چنین تضاد میمیشی هستند که تضاد بین حیات واقعی و حیات کانبرا در وجود خود حل کرده باشند . (۱) عده های درونی خود را بگشایند و جمیع پیوند های ضد تکاملی رنیوی را بخاطر هدف عظیم خوبیش قطع نمایند . در یک جمله آنها باید در جویان عظیم تکامل و سیر بسوی آن هدف و مقصد عالی آفرینش حل " گشته باشند . البته این چیزی تیست که سهل و آسان بدمست آمد نمی باشد . سوره " توبه آیه ۲۴ (۲) .

(۱) - أَلْمَوْتُ فِي حَيَاةِكُمْ مَقْهُورِينَ وَ الْحَيَاةُ فِي مُؤْنَكُمْ قَارِئِينَ
(کلام حضرت علی (ع) و مرتضی لاری القوت الا السعادۃ ولا الحیاة مع
الظالمین الا لا بترما) (کلام حضرت سید الشهداء ع در شرایط
سلط حکومت فاسد پرسید) .

(۲) - فَلَمَّا كَانَ كَانَ أَبْعَكُمْ وَ أَبْنَاكُمْ وَ أَخْرَوْكُمْ وَ أَزْوَاجُكُمْ وَ
عَصِيرُكُمْ وَ أَمْوَالُ أَهْرَافٍ قَمُوعَةً وَ تِحَارَةً تُخْشَوْنَ كَيْانَتَهَا وَ -
سَارِكُمْ تَسْرُّضُوهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَ رَسُولِهِ وَ جَهَنَّمَ
وَ فِي تَبَيْلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتُو اللَّهُ بِآمِرِهِ وَ اللَّهُ لَا يَهْدِي النَّقْوَمَ الْفَلَقِينَ

علمت و شکوه یک انسان انقلابی منوط باین است که تا کجا عظمت جریان عظیم آفرینش را درگزیده و خود را در داخل آن حل نموده باشد.
تا داییکه اگر بشرط انحراف از راه نکامل و از دست راردن هدف عالی خویش جهان را صاحب نشود یعنی با آن ارزش نمهد و آنرا بقول قرآن شن قابل بداند.

و حواب حضرت محمد بسیان قریش زمانیکه از او سخواهند که از خالف قبایش دست بردارد تا آنها در عرض هر نون زندگی محلل که سخواهد از زنان زیبا روی وغیره برایش مهیا کند چنین است:
" سخدا اگر قوار بدهند خورشید را بر دست راست من و ماه را بر دست حب من سر این به نوک نمایم این کار را ترک نخواهم کرد " (۱)
قلا " هم ایدیم که علی زندگی را با تمام زرق و برق آن بشرط عدم احرای مسئولیت های انسانی خویش و عدم توجه به فهای عالی بقدر آب عطسه بزر ارزش قائل نمیشود . (صفعه ۱۲۰) .

سوالات

- ۱- آیا اسلام میتواند با سرمایه داری موافق باشد؟
- ۲- نظر اسلام را راجع به سوسیالیسم و سوسیالیستها تحلیل کنید .
- ۳- از دیدگاه اسلامی دروغ یعنی چه؟
- ۴- آیا ناسیونالیسم از نظر اسلام خوبت یا بد؟

(۱) وَاللَّهُ لَوْرَضَعُوا النَّفَسَ عَلَى تَهْبِطِهِ وَالْقَرْعَ عَلَى تَسْأَرِيْهِ عَلَى أَنْ أَنْوَكَ هَذَا الْأَمْرَ مَا تَرَكَتْ.

در کتاب اول و دوم مختصر اندیشه "در باره علیت بحثهای بعمل آمد، است که خلاصه آنها را میتوان چنین بیان کرد:

۱- هر حادثه ضرورت از حادثه مبوق بخود که آنرا علت مینامیم ناشی میشود (ضرورت ناشی شدن معلول از علت).

۲- خصوصیات هر حادثه معین نیز از علت خود ناشی میشود نتیجه آنکه در جهان حساب و کابی موجود است و هر معلولی نمیتواند از هر علتی که باشد ناشی شود. بلکه میان علت و معلول رابطه ناگستین معین موجود است.

حال به بینیم قرآن در این باره چه میگوید:

الف- قرآن ضرورت و جبر حاکم بر جریان وقایع و حواره ثرا با کلمه "ضرا" (حكم، قطع، فیصله دارن) بیان میکند اینکه برای نشانه ادن مطلب فوق آیات زیر را در مجموع تفسیر میکنیم:

"شرق و مغرب از آن خدا است په رکجا که روی سیکید پس خدا همانجاست. خدا اگترش رهند" رانای آفرینش است. عدد قمی گفته شد که خدا فرزندی برگرفت (در حالیکه) خدا پاک و بیرون آاز اینهاست. آری هر چه در آسمانها و زمین است از آن اوست که تمامی از او فرمانبرد ارنده. پس بد آورند آسمانها و زمین است و زمانیکه امری را حکم کند ("وازماً تسلی آثرآ") اینست و جز این نیست که میگوید بشنو، پس میشود."

(۱) در آیه "فوق وحدت جهان" (۲) و سین فرمانروایی
تعالی پدیده‌ها (ضرورت) مطرح نمود و تعالی اینها را با خدا
که ناشی از حکم اوست نسبت میدهد و بعبارت دیگر مخواهد چنین
نمکید که سعکم خدا جهان آفرینش صریونا" چنین و چنان است . حال
برای درک بینتر مطلب به بینیم منظور قرآن از امر خدا چیست ؟ این
طلب در آیه ۴۰ از سوره "لعراف" بطور واضح نوشته شرح تراویده است :
"اللَّهُ يَرْبُرُ كَارِثًا هُمْ أَنْتُمْ كَارِثُوا فَلَمْ يَرَوْهُمْ
خَلْقَ كُوْنٍ . سَيِّسَ حَاكِمَتِهِمْ" (۳) (جمعاً و از هر جای را نیز
نسبت معین) بروزها جاری ساخت (ولذاستکه) روز شتابان در
یک شب فرا رسیده و انوار من بروزگاهه . و خورشید و ماه و ستارگان باز

(۱) وَلَلَّهِ الظَّرِيقُ وَالْمُغْرِبُ فَإِنَّمَا تَوَلَّنَّوْنَا فَلَمْ يَرَوْهُمْ
أَنَّ اللَّهَ وَابْنَهُ وَالْمَلَائِكَةَ الْمُحْسِنُونَ وَلَدَّا مُنْتَهَى
حَلَّ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّهُ ذَانِشُونَ . بَدِينُهُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا تَصْنَعُ أَهْرَامًا فَإِنَّمَا تَأْتِي
نَفْرَتَهُ مَنْ يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ .

سقیره - آیات ۱۱۵ تا ۱۱۲

(۲) کل = جنمه

(۳) کلمه "عرش نمود" این معنی است که هیچ حاکم مانع
حاکم خدا تصریح نیست .

او سخن و فرمانبردارند (مُسْتَخِرَات، قَانِتُون = از نظام معین
تبیعت میکنند) همانا آگاه باشید آفرینش و فرمایش (فرماندهی جهان)
اور است افزون و والاست پروپرگار جهانیان ” (۱) ۰

ملحوظه میشود که قوانین ضروری حاکم بر جهان آفرینش نهاده هند و
امر خدا است امریکه از حکم او صادر گردیده است . از نظر قرآن سور
تکاملی انسان نیز که ضرورتا باید طی بشد ناشن از حکم خدا است .

سورة انعام آیات ۱۹-۲۰:

”سَهَّاسَ آنَ خَدَّا يَرَاسْتَكَهُ أَسَانِهَا وَزَمِنَ رَا خَلْقَ كَرَدَهُ ظَلَّتْهَا
وَنَهَرَ (وحق و باطل) رَا قَرَارَ نَهَارَ (۲) با وجود این کفار
قدرتهمانی را در برابر خدا قرار سیدهند (هستگهانی برای خدا
فائل میشوند ، عدل = هستگ) او چنان خدا است که ترا را از
کل آفرید و سپس سر رسیدی را حکم کرد و آن سر رسید معین (سر
رسید فوق) نزد خدا است و با وجود این (با وجود مشاهده ضرورتها)
(۳) بازهم (نسبت بر زنوت نهانی) تردید میکنید ۰

(۱) إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ الشَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فَنِعْمَةُ أَمَّا مَنْ
ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُهْبِطُنَ الْأَنْهَارَ يَنْهَا " وَالشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ وَالنَّجْمَ مُسْتَخِرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْحَكْمُ وَالْأَمْرُ وَتَبَارَكَ
اللَّهُرَبُ الْعَالِمُينَ . لِعِرَافٍ - آیه ۴۰

(۲) برای درک معنی نهر و ظلمات رجوع کنید بآیات ۲۵۵ تا ۲۵۷ از سوره بقره .

(۳) رجوع شود بآیات ۴۷ بعد از سوره واقعه که قولاً تفسیر شده .